

Prof. zw. dr hab. inż. Lech Nowak

emerytowany pracownik Instytutu Architektury Krajobrazu
Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu

Urodził się 2 kwietnia 1944 roku w Lublinie. Szkołę podstawową i Liceum Ogólnokształcące

ukończył w Wołowie. W roku 1964 rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu, gdzie w 1969 r. uzyskał dyplom mgra inż. rolnictwa. Pracę magisterską pt. „Wpływ nawożenia miedzią na plony roślin zbożowych” napisał pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Boratyńskiego. Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę w Katedrze Chemii Rolniczej WSR we Wrocławiu, gdzie odbył roczny staż w charakterze asystenta-stażysty. Swoje umiejętności doskonalił uczestnicząc w zajęciach w pracowni torfowej prof. Stanisława Tołpy (1971r.), szkoleniach organizowanych przez Instytut Agrofizyki PAN im. Bogdana Dobrzańskiego w Lublinie (1993; 1999r.). Stopień doktora nauk rolniczych nadała mu Rada Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej we Wrocławiu w dniu 7 grudnia 1976 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ zróżnicowanego nawożenia i nawadniania na dynamikę zawartości podstawowych składników pokarmowych i wartość paszową liści buraków cukrowych”, której promotorem był prof. dr

Stanisław Włodarczyk. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie kształtowanie środowiska, specjalność nawadnianie roślin, nadała mu Rada Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska w dniu 25 lutego 1993 roku na podstawie ogólnego dorobku naukowego i przedłożonej rozprawy pt. „Wpływ opadów i deszczowania na plonowanie roślin okopowych w różnych warunkach siedliska”. Stanowisko profesora nadzwyczajnego uzyskał 9 grudnia 1999 r., a tytuł naukowy profesora nauk rolniczych nadał mu Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 22 stycznia 2002 r. W dniu 1 lipca 2007 r. otrzymał stanowisko profesora zwyczajnego.

Swoją pracę zawodową, po zdobyciu wykształcenia w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu, związał z macierzystą uczelnią. Przeszedł kolejne szczeble kariery zawodowej, po tytuł profesora nauk rolniczych. Zatrudniony w Instytucie Rolniczych Podstaw Melioracji, w 1970 roku, był kontynuatorem badań zespołowych prowadzonych przez ś.p. prof. dr. hab. Józefa

Dzieżyca, twórcę „wrocławskiej szkoły deszczowania roślin”. Po zmianie nazwy Instytutu RPM na Katedra Rolniczych Podstaw Kształtowania Środowiska, kierował nią od roku 1997 do końca. Współpracował w prowadzeniu wspólnych badań z szeregiem katedr jednoimiennych uczelni rolniczych:

Katedrą Melioracji i Użytków Zielonych Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy,

Katedrą Melioracji i Kształtowania Środowiska Akademii Rolniczej w Krakowie,

Katedrą Ekologicznych Podstaw Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej w Krakowie,

Katedrą Ekologii Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie,

Katedrą Ekologii i Ochrony Środowiska Rolniczego Akademii Rolniczej w Poznaniu,

Katedrą Przyrodniczych Podstaw Inżynierii Środowiska Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,

Zakładem Produkcji Roślinnej i Nawadniania Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się m.in. na zagadnieniach dotyczących wpływu czynników przyrodniczych i antropogenicznych środowiska, a zwłaszcza deszczowania i zróżnicowanego nawożenia na wielkość i jakość plonów roślin rolniczych i ogrodniczych, gospodarkę wodną gleb i roślin oraz na skład chemiczny i migrację składników biogennych w profilu glebowym czy oceny zawartości metali ciężkich w roślinach uprawnych, użytków zielonych, warzywach i owocach zebranych na Dolnym Śląsku.

Jest autorem lub współautorem blisko 160 prac opublikowanych w renomowanych wydawnictwach naukowych, takich jak: Zeszyty Problemowe Postępów Nauk Rolniczych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Wydawnictwo Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Wydawnictwo Fragmenta Agronomica, Zeszyty Naukowe ATR w Bydgoszczy, ART w Olsztynie, AR w Poznaniu i AR we Wrocławiu, Biuletyn Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin a także czasopismo o zasięgu ogólnopolskim Woda, Środowisko, Obszary Wiejskie i inne oraz podobnej liczby prac nieopublikowanych.

Jest współautorem monografii pt. „Potrzeby wodne roślin uprawnych” i „Czynniki plonotwórcze – plonowanie roślin” pod redakcją prof. dr. hab. Józefa Dzieżyc oraz autorem i współautorem trzech rozdziałów podręcznika „Nawadnianie roślin” wydanego przez PWRiL w 2006 r., a także jego redaktorem.

Był współorganizatorem kilku konferencji naukowych i sympozjów. Aktywnie uczestniczył w działalności Katedry, Wydziału i Uczelni pełniąc szereg funkcji w zespołach, radach, komisjach.

Prowadził zajęcia dydaktyczne z wielu przedmiotów („Ekologia roślin i łąkarstwo”

„Ochrona środowiska”,

„Ochrona środowiska i rekultywacja”,

„Ochrona wód i gleb”;

„Planowanie przestrzenne i ochrona środowiska”,

„Podstawy rolnictwa i łąkarstwa melioracyjnego”,

„Podstawy rolnictwa i ochrony środowiska” ,
„Rekultywacja terenów zdegradowanych”,
„Rolnicze i leśne zagospodarowanie terenów zdegradowanych”,
„Rolnicze i pozarolnicze obciążenie środowiska”,
„Torfoznawstwo”,
„Uprawa roślin nawadnianych”) na Wydziale Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji (d.Melioracji Wodnych) oraz Przyrodniczo-Technologicznym (d.Wydział Rolniczy) Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Sprawował opiekę nad 23 pracami dyplomowymi, zrecenzował 78 prac. Byłem promotorem 4 prac doktorskich: mgr inż. Joanny Markowskiej, Doroty Anders, Agnieszki Kruhlak i mgra G. Orłowskiego. Dokonał recenzji 3 prac doktorskich, 2 rozpraw habilitacyjnych i 2 związanych z wnioskiem o nadanie tytułu naukowego profesora, a także wielu recenzji wydawniczych.

Należał do: Polskiego Towarzystwa Agrotechnicznego, Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej, Polskiego Towarzystwa Substancji Humusowych.

Za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych został dwukrotnie wyróżniony nagrodami Ministra: zespołową II stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1981 roku i zespołową II stopnia Ministra Edukacji Narodowej w 1990 roku oraz wieloma nagrodami JM Rektora AR we Wrocławiu: I stopnia – 1988,1993, 1994, 2005; II stopnia – 1973, 1975, 1981,1987, 1997, 2001, 2003, 2004, 2006; III stopnia – 1979, 1984, 1986.

Za swoją działalność został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem „Za Zasługi dla Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Akademii Rolniczej we Wrocławiu”. Zapamiętamy Go jako człowieka z pasją, dobrego organizatora wspólnych badań, życzliwego ludziom i serdecznego Kolegę.

Spoczął na cmentarzu we Wrocławiu Zakrzowie, w dniu 31 października 2013 roku.

Opracował: dr hab. inż. Kazimierz Chmura